Estetica unei mărturisiri de nepătruns

On Martie 01, 2018

Începe să-ți desăvârșești arta, imaginându-ți că nu există niciun profesor în toată lumea capabil să te învețe.

Păream a fi pus în fața unui imperativ imediat al vieții, ca un fel de influență venită pe calea artei: "Necesitatea nu cunoaște legi", mai ales în fața unui Dumnezeu care cere cu stăruință răbdare în realizarea Marii Opere, cu modestia felului în care a fost proiectată și construită lumea.

Orice protest derivat din actul creației, prin care încercam să-mi fac cunoscute nelămuririle privitoare la principiile creștine revelate de știința modernă, încât să-mi asigur autonomia exprimării de sine, regăsindu-mă într-o lume imaginată, nedefinită biologic, era un fel de îndepărtare de stereotipiile particulare ale esteticii anunțate de rațiunea unei călătorii în lumea de dincolo. Aspect abordabil în urma transcenderii unui Alter Ego în proiecția unei lecturi plină de învățăminte.

În fond, nu îngăduiam ca simțul și sentimentul pentru necesitățile imperioase ale artei, extrem de schimbătoare sub puterea de afirmare a simbolului, de la transmiterea unei lumi imaginare în haină realistă la câmpul esențializat al unei semnificații ideale, să fie expresia fricii generate de izbucnirea sufletului în fața avansului unor noțiuni din jocul imprevizibil al mesajelor ce trebuiau promovate.

Nu poți să răpești luna ca să cunoști mai bine soarele, fără a intra în dezvoltarea câmpului de implicații simbolice care gravitează în jurul acestui demers necesar din punct de vedere interpretativ. Cu acest exemplu ating, de fapt, a doua situație mai generală – a combinațiilor multiple de inserții ale gândirii într-o confruntare dialectică pe același teren al ininteligibilului pe care își defășoară lucrarea inițiatorul lucid al unei estetici confesive.

Leadership: Rațiunea de a exista a unei opere de artă s-ar putea găsi în abilitatea ta de a aduce autenticitate unei realități desprinse din imboldul unei șoapte care promite înconjurul lumii?

Între a descoperi *primum vivere* din câmpul ambiguităților asociate lucrurilor și a scoate din ele semnificații necuprinse încă în materia primă care îmbracă simbolul în opera de artă, există întotdeauna o constrângere de tip *coincidentia oppositorum* , aruncată în costumul vremii care își perindă anotimpurile peste singurătatea locului numit "cunoaștere de sine".

Aici, ca și în multe alte cazuri, nu găseam niciun sprijin în noțiunile și conceptele marilor făuritori de artă, nicio sclipire izvorâtă din elementele altor creații, sub nicio formă de inspirație, ci mă hrăneam strict din plinătatea unei experiențe care se adâncise cu trecerea anilor, fiind mai mult animat de un "Basic Instinct" la nivel perceptual.

Şoapta pe care și acum o adresez lumii, ca și cum ar trece o amintire printre astre, de la o mie de ani din viitor, este o răsturnare a logicii obișnuite în teritoriul previzibilului, o formă de exprimare a imaginației într-un spațiu conceptual ce devine convingător în măsura în care nimeni nu încearcă să-mi combată credința într-o energie superioară care îmi guvernează ființa.

Nu e drept, ar spune unii critici, să storci din sufletul materiei vii tema artistică a reflecțiilor

primare despre plinătatea concepției *"incontro divino"* , preschimbată în aur cu sângele ideii de alchimie, răspunzătoare de un CHARIOT TRIUMPHANT, așa cum pictorul stoarce vopselele din tuburi, pentru a explora zonele ascunse ale nebuniei de a fi egalul lui Dumnezeu în limitele realității surprinse în expresia timpului infinit.

Leadership: Poți să-ți formezi o imagine despre cineva, încercând să faci față unei certitudini de care te poți îndoi?

Citiorule, vrei să mă cunoști și să mă înțelegi ca om și ca explorator al tainelor celor negrăite și nevăzute, între iluzia realității și realitatea iluziei, de la o sinceritate a laturii mele creatoare, orgolioase, dornice de formă, pe ritmul unduios al vopselei, la o sinceritate a aprecierii "Flacării lui Iahve" în manifestarea cosmică, care pentru mine devine o știință compusă din multiplicarea unui singur fragment anatomic dintr-o diagramă antropomorfă menită să exprime ideea de continuitate și permanență a unui spațiu superior celui existent, perceput la un nivel personal?

Atunci bagă de seamă că o deschidere către „ceva mai mult", imperioasa cunoaștere gravitând în jurul unei geometrii abstracte, păstrarea echilibrului față de impulsul de a compara unele figurații ale cerului cu diverse alegorii sacre, născând un adevăr din orice confruntare cu realitățile lumii nevăzută înainte de moartea trupului, printr-o ciudată coincidență cosmogonică, toate acestea reprezintă niște influențe venite pe calea unei înzestrări cu puterea de a da viață materiei în felul în care se extinde universul: prin haos, reorganizare și ordine, într-un ciclu fără sfârșit.

Leadership: Ţi-ai făurit și rafinat propriile instrumente pentru a critica o putere peste înțelegerea minții umane, făcând apel la preocuparea pentru valoarea intrinsecă a mijloacelor de expresie integrate într-o viziune fără identitate fizică?

În artă, MATERIALUL dictează METODA. Așadar, permiteți-mi să mă descriu, asociindu-mă cu o viziune cosmogonică a creației, ca o înzestrare divină cu puterea de topire a materiei prime la o temperatură de veridicitate aflată la limita relației dintre straniu și miraculos, într-o demonstrație de sublimare pură a materialelor din care e construit universul scriitoricesc.

Din acest motiv, îmi permit adesea să pictez câte un tablou livresc sub forma unui motiv fundamental de decorație a limbajului, cu suprapuneri de expresii analoge ritmurilor de expunere a versiunii mele de artist a cărui trăire se împletește cu calmitatea și studiul riguros al formelor, împinse ușor către suprarealism (care proclamă o libertate totală de expresie).

Gândește-te la mine așa cum este posibil să-l privești pe Paracelsus, care a scris foarte mult despre tainele kabalei și secretele alchimiei și magiei naturale. El mărturisea următoarele: *"Am început să-mi desăvârșesc arta imaginându-mi că nu există niciun profesor în toată lumea capabil să mă învețe, și că trebuie să capăt eu însumi cunoștințele în acest scop. Singura carte pe care am studiat-o a fost cartea Naturii scrisă de degetul lui Dumnezeu".*

Meritul de a fi artist se datorează autonomiei exprimării de sine. Asta înseamnă să-ți actualizezi în permanență demersul confesiv, analizând realitățile lumii în schimbare prin mijlocirea unui parcurs revelator ce ia în considerație efectele creației proiectate în cuvântul lui Dumnezeu.

Estetica unei mărturisiri de nepătruns este o reprezentare a validității autonome de exprimare prin care ajungi să fii stăpânul universului, în care unicul mijlocitor înaintea lui Dumnezeu este esența cuvântului scris cu puterea cu care simbolul îi dăruiește viață veșnică.

Source: https://neculaifantanaru.com/estetica-unei-marturisiri-de-nepatruns.html